

Príhovor starostky

Vážení spoluobčania,

v dnešnom príhovore zhrnieme všetky aktivity, ktoré sa udiali za posledné tri mesiace. Opäť sa budeme snažiť nezabudnúť ani na jedného z vás, ktorí ste priložili s vervou ruku k dielu!

O stave obnovy starej školy sa dozviete v článku *Bude do konca roka?* v novej rubrike TN pod názvom *Kto sa veľa pýta, veľa sa dozvie - interview*.

Veľkou brigádou v obci bola kosba cintorína. Konečne sa objavilo aj niekoľko nových tvárí. Všetci chceli, aby výsledok vyzeral tip-top. Znova a opäť mi srdce trhalo, keď som videla, že si mladí spoluobčania nenašli ani 2 hodiny času, aby konečne vytvorili aj iné hodnoty ako je.... (nekomentujem)! Prečo nedokážu venovať zo svojho života kus fyzickej námahy a zároveň prehodiť s humorom reč so seniori? Jednoducho je to pre mňa nepochopiteľné! Zvíťaziť nad zlobou a pýchou je najväčší balzam na dušu. Aby nepôsobila táto moja kritika iba negativisticky, rada by som sa touto cestou poďakovala najmenšiemu a najmladšiemu členovi za jeho nadšenie, úsmev a odhodlanosť pre prácu. Ďakujem ti Matúško! Matúško je 6-ročný potomok od Bežiaňov.

V čase dovolení a zatvorenia školskej kuchyne, nám v priebehu 3 týždňov veľmi pomohol pán Ing. Slávik. Naším seniorom zabezpečil chutné obedy. Čo bolo hlavné, boli finančne nenáročné! To si zaslúži poďakovanie.

Na margo veľkej kritiky zo strany občanov (podotýkam aj zo zahraničia) sa dostal prvý dojem zo skládky odpadu a pohľad na neporiadok. Estetické faux pas pre odpad v centre obce, na našom „Placi“, sme sa rozhodli ohradiť kontajnery nepriehľadným materiálom, tieniacou

Generál M. R. Štefánik v Tajove

Správna rada Spoločnosti Milana Rastislava Štefánika (SMRŠ) v roku 2018 schválila spomienkový projekt 100 ruží pre Štefánika, ktorého cieľom bolo pri príležitosti **Roka Štefánika**, ktorý vyhlásila Vláda SR od mája 2019 do 21. júla 2020, vysadiť na území Slovenska sto ruží. Ale nie ruží hocijakých... Ide o ruže pomenované po generálovi M.R. Štefánikovi vyšľachtenú v roku 1931. V Tajove bola vysadená **3. novembra 2019** v Parku Jozefa Murgaša. Takmer o rok skôr ako v prezidentskom paláci zasadila prezidentka SR Zuzana Čaputová – 20. júla 2020. Obec Tajov, Farský úrad v Tajove, Klub JGT a Klub JM v Bratislave, Spoločnosť M. R. Štefánika, Miestny odbor Matice Slovenskej v Banskej Bystrici 19. júla 2020 v Parku Jozefa Murgaša v Tajove pripravili slávnosť odhalenia **ruže Generál M. R. Štefánik**, aby si pripomenuli slávne udalosti pred viac ako sto rokov – 100. výročia tragickej smrti generála Dr. Milana Rastislava Štefánika (máj 1919), Trianonu (máj 1920), 140. výročie narodenia M. R. Štefánika (21. júl 1880) a 80 rokov úmrtia Jozefa Gregora-Tajovského (máj 1940).

pokračovanie na str. 6

Zástupcovia organizátorov podujatia pred odchodom na tajovský cintorín. Ruža Generál M. R. Štefánik v popredí pred maketou antény Jozefa Murgaša.

sieťou. Estetickú úroveň znásobujú kontajnerové tuje.

Prosím, skutočne sa všetci zamyslime! Okrem toho, že je to objekt monitorovaný kamerovým systémom, nechcem robiť deň čo deň policajta, ktorý vás bude pokutovať. Verte, že sa musíme riadiť podľa zákonov odpadového hospodárstva, všetko záleží iba od nás!

Je povážlivé, že si niekto dovoľí doslova *nasekať* tam všetko. Veď obec v septembri zabezpečila rozselektovanie odpadu: na nadrozmerný, elektroodpad, nebezpečný odpad a zber železa!

A napriek tomu každý pondelok tam naši pracovníci nájdu všetko možné... Čo k tomu dodať? Je mi z toho smutno.

V prílohe týchto novín prikladáme leták, tzv. „*Hlásenie rozhlasu*“, ktorý funguje na základe registrácie sa aj pre tých občanov a chatárov, ktorý rozhlas nemajú, nemajú jeho dosiahnuteľnosť. To znamená, že každý má možnosť dostávať informácie grátis, s aplikáciou mailu, alebo jedna osoba v rodine formou sms-ky, ktorú hradí obec! Prosím, poďte do toho, je to výborná vec, aj v rámci napríklad výstrah.

Posledným bodom je jedno z najdôležitejších upozornení na výskyt inváznej rastliny zlatobyľ kanadská, vyskytujúca sa hlavne v oblastiach Hrádok a Beňová. Stručne povedané, kto si v tejto oblasti burinu neodstráni do konca októbra 2020, sme povinní v zmysle parag. 3 ods.2 zákona uložiť pokutu majiteľovi alebo prenajímateľovi až do výšky 3000 eur! Verím, že si našu obec budeme chrániť a brániť ďalšej tvorbe a následnému rozširovaniu semien.

Janette Cimermanová
starostka obce

Kto sa veľa pýta, veľa sa dozvie – interview

Z Nemecka na Slovensko na bicykli

Katka Lips, rodená Mrázová je tajovský potok jednej zo sestier od Wágnerov – Martušky Sedílekovej. Určite ich starí Tajovčania poznáte. Ale už málokto z vás vie, že po skončení Fakulty humanitných vied UMB v odbore francúzsky jazyk a literatúra a prekladateľstvo – tlmočníctvo Katka odišla do zahraničia, a keď sa vrátila do rodnej Banskej Bystrice, našla tu svoju celoživotnú lásku – Christopha. Dnes so synom Pierrom-Marekom žijú v nemeckom Augsburgu. V tom Augsburgu, odkiaľ pochádzali stredovekí Fuggerovci z Turzovsko-Fuggerovskej spoločnosti. To je náhoda! Fatalita! Predstavte si, že v tomto čase pandémie sa rozhodla celá rodina pre husársky kúsok, aby zabránila jej šíreniu – prísť na Slovensko na bicykloch! Aj tak učinila.

1. Katka, čo vám to napadlo, prísť domov na dvoch kolesách? Nedajbože, Peter Sagan, len tak mimochodom má francúzske priezvisko, ako vynikajúca francúzska spisovateľka 60-tych rokov 20. storočia Françoise Saganová? Bol to nápad môjho manžela, vášnivého cyklistu, ktorý sleduje každý profesionálny krok Petra Sagana, na ktorého výkony sme asi všetci nesmierne hrdí. Náš syn už ako 2 a pol ročný jazdil bez pomocných koliesok na bicykli a vykrikoval: „Sagan, do toho!“. Ale ako francúzštinári sme znali i diel Françoise Saganovej, s ktorou, domnievam sa, Peter Sagan zdieľa len rovnaké priezvisko (cha-cha). No celkom vážne, jedným z dôvodov, pre ktorý sme sa rozhodli takúto cestu podniknúť, bola určite túžba odpojiť sa trochu od každodenného života, presýteného negatívnymi správami prichádzajúcimi v každej minúte z médií, dostať sa čo najekologickejšim a najľahodnejším spôsobom za svojou rodinou, napojiť sa viac na prírodu, skrátka nadýchnuť sa a vyčistiť si hlavu. Okrem stretnutia s najbližšími v celi, to bolo asi práve na celej tej ceste najkrajšie – uvedomiť si, že stromy sú obťažkané krásnym ovocím,

že stačí natiahnuť sa a zahryznúť do šťavnatého jablka či slivky (čo je pre nás ľudí žijúcich v meste neskutočný pôžitok), pozorovať, že voda v Dunaji, ako aj jeho brehy sú (aspoň v Nemecku a v Rakúsku) čisté, udržiavané a ľudia sa k prírode správajú s úctou. To nás naplňovalo šťastím a dodávalo nádej a energiu.

2. Koľko vám trvala cesta? Ako ste to zvládali so synčekom, veď koľko má rokov?

Cesta nám trvala presne 12 dní, ale išli sme naozaj pomaličky. Kde sa nám páčilo, zastavili sme sa, okúpali. Za deň sme urobili v priemere 55 km. Boli dni, kedy to bolo viac, niekedy menej, niekde sme sa zdržali aj 2 noci. Snažili sme sa, aby to boli skutočné prázdniny aj pre nášho synčeka, ktorý v čase našej cyklotúry nemal ešte ani 5 rokov. Každý deň šliapal do pedálov aj on, ale stanovili sme mu strop 10 km za deň, hoci pri jednorazových výjazdoch zvláda i viac, no nechceli sme ho preťažovať a najmä znechutiť. Takto si odkrútil svoju kvótu, potom sa poriadne najedol a sadol do privesu, kde si s chuťou pospal alebo počúval slovenské rozprávky.

3. Nakoniec ste zakotvili aj v Tajove. Tiež na bicykloch?

To sme si veru netrúfli, keďže do Tajova nevedie cyklocesta, a žiaľ, nie všetci vodiči sú na cyklistov ohľaduplní alebo vôbec zvyknutí. V každom prípade sme si pohľad na túto nádhernú dedinu a tiež na Bystricu vychutnali aspoň na túre na trase Kalvária – Suchý vrch – Skalka a môj muž, ktorý pozná slovenské hory 100-krát lepšie ako ja, si ešte vybehol na bicykli cez Dolný Harmanec na Križnu. To je taký náš obligátny okruh, ktorý musí byť aspoň raz do roka. Závidíme všetkým Tajovčanom a Bystričanom, že bývate v kolíske tak nádherných hôr, ktoré sú na dosah. Už len byť zdravý, aby si tieto, z môjho pohľadu pravé hodnoty, mohol človek i naplno vychutnať.

4. Využívate svoje profesijné zameranie v krajine galského kohúta – vo Francúzsku – získané na banskobystrickej Fakulte humanitných vied UMB, na ktorej len tak mimochodom som aj učila na Katedre slovenského jazyka a literatúry najprv 9 rokov externe a po nástupe na UMB asi 5 rokov ako odborná asistentka?

Pracujem čiastočne na Francúzskom inštitúte v Mníchove, potom ešte na diaľku pre dve francúzske pedagogické inštitúcie sídlia v Paríži a tiež pre francúzske rádio vysielajúce po celom svete, pre ktoré vypracúvam interaktívne cvičenia pre tých, čo sa chcú naučiť po francúzsky. Pritom vždy spomínam ma moju Alma mater a úžasných pedagógov, ktorí ma učili v Banskej Bystrici. Snáď budete inšpirovať aj ďalších Slovákov

na príchody do rodnej zeme. Želám vám veľa šťastia pri reprezentácii nášho malého Slovenska.

Bude do konca roka?

Z predchádzajúcich vydaní Tajovských novín sme sa pravidelne dozvedali, v akom štádiu je renovácia starej školy, resp. stredoveká budova administratívy turzovsko-fuggerovskej spoločnosti. Keďže v týchto dňoch sa konajú oneskorene (namiesto marca) v Stredoslovenskom osvetovom stredisku v Banskej Bystrici **Tajovského divadelné dni 2020**, je namieste zistiť, kedy budeme môcť vidieť prehliadku ochotníckych divadiel opäť v Tajove. Zrekapitulujme si: obec Tajov získala 4. septembra 2019 50 000,- € z reprezentačného fondu bývalého premiéra Petra Pelegrínyho. Začínajú sa obcou šíriť kadejaké fámy, preto som oslovila starostku obce Mgr. Janette Cimermanovú, aby uviedla veci na pravú mieru.

1. Pani starostka, v akom štádiu je ku dnešnému dňu renovácia starej školy, budúcej kultúrnej obecnej inštitúcie?

Čo sa týka rekonštrukcie starej školy, vieme si na výbornú i keď do finále musíme ešte *trošku zašprintovať!*

Obnovili sme všetok starý nábytok, namiesto skrií z riaditeľne, stoličiek a tabule, ktoré nabrali lazúrou nový dych! Nádvorie s červenu haky dlažbou a oporným múrom dýcha čistotou a energiou!!! Touto cestou, dovoľte, aby som sa poďakovala ľuďom, ktorí odbremenili po finančnej stránke obec a dodali štyri Tatry štrku a to konkrétne firme Bielestava s.r.o. pod vedením ochotného pána Miroslava Greška st. a samozrejme veľké ďakujem patrí pánu Marekovi Žabkovi za stolové sety a už spomínanú nádhornú dlažbu. Samozrejme sa to nezrealizovalo samo, zvolali sme brigádu, kde okrem zamestnancov Obecného úradu Tajov, pomohla aj Patrícia Cimermanová (vykonávajúc absolventskú prax na Úrade práce sociálnych vecí SR) a dobrovoľníci pracujúci na výbornú: Janko Sedilek s Paľkom Žabkom a Radom Keuschom! Čoskoro začneme s fasádou a konečne dostane stará škola nový a svieži šat.

2. Kedy predpokladáte jej ukončenie?

Ukončenie sa predpokladá koncom októbra a oficiálne otvorenie a s pozvaním Petra Pelegrínyho asi 2.11.2020, ak samozrejme vývoj pandémie všetko nepozastaví.

3. Čo všetko sa bude môcť v kultúrnom centre realizovať?

Naplánované sú divadelné predstavenia v komornom počte, podujatie úcta k starším, malé svadby do 50 ľudí, komorné koncerty,

služobné mítingy s diaprojektorom, malé rodinné oslavy s možnosťou občerstvenia (catering) a iné stretnutia ako je napr. každoročné stretnutia mikroregiónu (Králiky, Kordíky, Riečka, Tajov) s možnosťou grilovania a varenia gulášu.

4. Je pravda, že súčasťou obecnej inštitúcie bude aj pohostinstvo?

Čo sa týka malého pohostinstva, vôbec nebolo súčasťou plánu ani projektu, avšak bývalá kuchynka sa zrenovovala a do budúcnosti nevyklúčujeme súkromné čapovanie pre hostí, ktorí budú priestory využívať za kultúrnym účelom.

Pani starostka, ďakujem vám za rozhovor. Všetci sa už teraz tešíme na prvú akciu v staro-nových priestoroch.

Kedy si zalistujeme v monografii?

Päť rokov trvalo, kedy obec Tajov konečne dostala finančné prostriedky od MK SR na monografiu o obci Tajov a jej banícko-hutníckej histórii. Bolo to vďaka vtedajšej ministerke kultúry PhDr. Ľubici Laššákovéj, ktorá preferovala rozvoj regionálnej kultúry. Pandémia korónového vírusu ovplyvnila záverečné práce na monografii. Preto sme oslovili hlavného autora – PhDr. Vladimíra Sklenku, aby nám dal definitívny termín jej vydania.

1. Vážený pán doktor, občania sa nás už netrpezlivo pýtajú na termín, kedy si budú môcť zalistiť v historickej monografii?

Monografia o obci Tajov má svoje osobité čaro a jej vydanie sa po mnohých peripetiách naozaj blíži. Publikácia všetkých poteší určite pred Vianocami v tomto roku. Áno, zdržalo nás jednak obdobie koronavírusu, jednak aj fakt, že pri tvorbe publikácie sa dodržiavajú všetky odborné nároky kladené na takéto dielo. Kniha svojím spôsobom dozrieva ako víno, utriedajú sa fakty a na poslednú chvíľu sa dopĺňajú ďalšie novoobjavené skutočnosti. Verím, že Tajovčania budú s výsledným dielom spokojní.

2. Práce na diele boli určite veľmi náročné, čo bolo najťažšie?

Obec Tajov doteraz nemala svoju monografiu. Je rozdiel písať a tvoriť monografiu o obci, ktorá má už vydané jednu, dve, či dokonca aj tri monografie. Pri Tajove sa dokonca venujeme, v rámci možností, dejinám dvoch obcí – Tajova a Jabríkovej, ktoré sa v roku 1943 zlúčili do jednej pod súčasným názvom Tajov. Teda je to vo svojej podstate ako keby sme robili dve monografie. Podarilo sa nám nadviazať aj úzku spoluprácu s Fuggerovským

archívom v Augsburgu, ktorá priniesla nové informácie. Som autorom i spoluautorom niekoľkých takýchto rozsiahlych kníh, ktoré mali vždy veľkú pozitívnu odozvu, no zložiť vyvážený erudovaný tím a všetko správne načasovať je čoraz zložitejšie aj vzhľadom na podmienky na Slovensku. Mnohé fakty a skutočnosti sa z objektívnych príčin ani nepodarí kvôli rozsahu vydať a mnohé dokonca ani zistiť. Napísanie a zostavenie takejto publikácie stojí mnoho úsilia.

3. Vieme, že mnohé historické skutočnosti sa od základu zmenili oproti zaužívaným informáciám, ktoré to boli napríklad?

Som presvedčený, že monografia o Tajove obohatí obec o mnohé zaujímavé zistenia. Zelinkárka z Tajova o ktorej sa písalo po celom Uhorsku, že sa dožila 126 rokov bola najstarším žijúcim človekom. Pri bádani sa zistilo, že to bolo „len“ 106 rokov – ale aj tak si myslím úctyhodný vek – na to, že žila pri tajovskej hute – z ktorej sa valili kúdoly dymu. Mňa zaujal objav lokality Stračí kostol v Tajove, ktorá sa nikde nespomínala – už samotný názov by mohol veľa naznačovať. K jedným z najväčších objavov patrí posunutie datovania kostola v Tajove, ktorý mal byť postavený až v roku 1592 – ako sa všade uvádza. V skutočnosti jeho počiatky siahajú minimálne pred rok 1546 a sú spojené s Thurzovsko-Fuggerovskou spoločnosťou, ktorá kostol postavila pre tu pracujúcich robotníkov pri hute. Tajov je obcou, ktorá pozná aj svojho zakladateľa, ktorým bol Ján Thurzo (1437 – 1508). Samozrejme, dôležitá pre obec je aj prvá zmienka ako o Tajove a tá pochádza z roku 1500, keď sa spomína Tajovská huta. A v neposlednom rade je to vysvetlenie vzniku Jabríkovej a Tajova. Jabříková sa pôvodne nazývala Radvanskovský Tajov

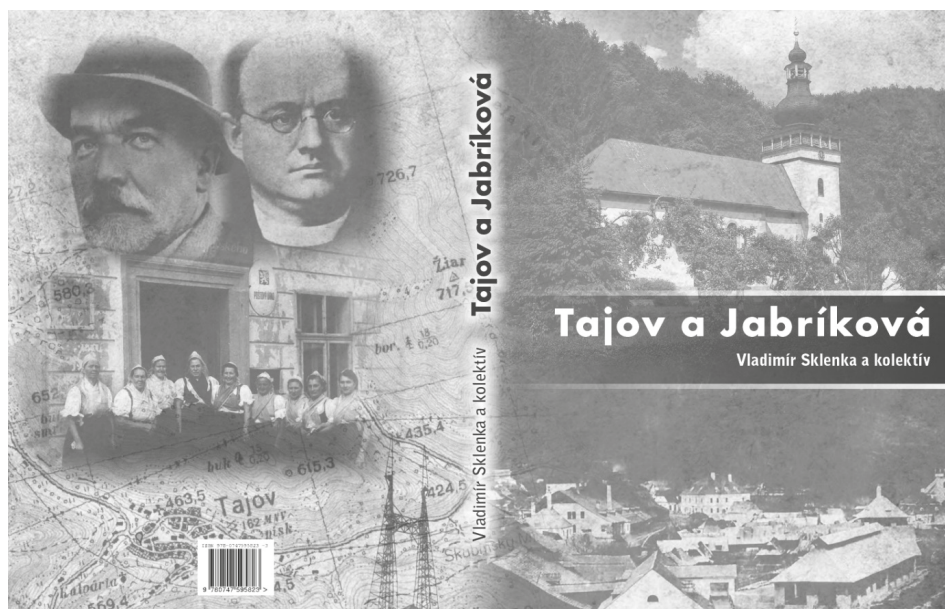
a patrila zemepanskému rodu Radvanskovcov z Radvane. A tak by som mohol pokračovať, ale nech ostane aj niečo pre Tajovčanov čo objavovať aj v samotnej knihe.

4. Monografia je tímové dielo. Koľko ľudí patrí do pojmu kolektív? Autorom diela v záhlaví je uvedené totižto: Vladimír Sklenka a kolektív?

Pôvodne som už nemal byť hlavným zostavovateľom publikácie. Nakoniec mi však táto úloha pripadla. Aby však Tajovčanov nemýlilo, že knihu som napísal len ja – najdôležitejší je práve autorský kolektív. Mená autorov, tých ktorí pomohli pri tvorbe monografie sú uvedené vo vnútri publikácie. Do monografie o Tajove prispelo priamo, či nepriamo vyše 30 autorov – spomeniem napríklad – Radoslav Ragač, ktorý je generálnym riaditeľom sekcie kultúrneho dedičstva na Ministerstve kultúry, historik Martin Štefánik zo Slovenskej akadémie vied, ktorý strávil niekoľko rokov bádanim v archíve v talianskych Benátkach a mnohí ďalší. Dôležité je, že do knihy prispeli aj mnohí domáci, ktorí poznajú prostredie Tajova – čím sme sa vyhli mnohým omylom. Z nich spomeňme riaditeľku Literárneho a hudobného múzea Soňu Šváčovú, Anitu Murgašovú a mnoho ďalších. Nemožno nespomenúť podporu predstaviteľov samotnej obce – starostu Laca Surovčíka, pani starostku Janettu Cimmermanovú, poslancov Tajova, ako aj nesmiernu posilu pani Annu Chlebovcovú.

Pán doktor, ďakujem za informácie a všetci Tajovčania budeme netrpezlivo čakať na vôňu čerstvého výtlačku prvej knihy o obci Tajov.

Rozhovory pripravila AM

Obálka monografie

Hokejová legenda miluje aj Tajov(s Darom trochu inak)

Dokončenie z predchádzajúceho čísla Tajovských novín 2/2020

4. Aký je Váš pohľad na hokej v Banskej Bystrici dnes?

Určite treba povedať, že Bystrica mala vždy základ vo výchove svojej mládeže. Napríklad som tu vyrastal ja a všetci tí, ktorých som už spomínal, ale potom nová generácia hráčov po nás Konder, Longauer, Handzuš, Orságh, Majeský, Zedník, Surový, Budaj...Bola tu plejáda kvalitných mladých hráčov a tí sa začali presadzovať a nakoniec pomohli banskobystrickému hokeju sa znova schopiť a dnes je tam, kde je. Samozrejme potom prišiel veľmi kvalitný a šikovný človek Juraj Koval a partia okolo neho. Ten hlavne vedel počúvať iných ľudí, hlavne tých, čo sa do hokeja vyznajú. A dnes vie veľa nielen o hokeji, ale aj o samotnom manažmente a marketingu. nakoniec sa tu vybudovalo veľmi kvalitné mužstvo, povedal by som až hokejová organizácia, ktorá má dobré meno nielen v Európe, ale aj za morom. Bolo to podložené hlavne prácou s mládežou. Potom, keď sa otvorila cesta získavaniu zahraničných hráčov, tak Bystrica bola veľkým propagátorom toho, aby aj na Slovensku mohli hrať kvalitní mladí cudzinci a z Bystrice a našej ligy potom mohli ísť aj do kvalitnejších líg a dokonca aj do KHL. A od týchto chlapcov sa učili aj naši mladí hráči, ktorých to tiež posunulo. A to je veľmi dôležité a prínosné. No nezabúdajme, že sa to musí robiť citlivo, rozumne a s mierou. Ovocím sú noví mladí chlapci s Bystrice, ktorí už reprezentujú národné mužstvo Slovenska.

5. Aké hokejové a iné úspechy si ceníte najviac?

Čo si človek najviac cení? Najviac by si malo ceniť zdravie. No u mňa, žiaľ, to bolo troška náročné. Mal som vážny úraz s okom, potom po kariére problémy s členkami. Operácie. Dnes si už korčule ani nedokážem obuť, ani zahrať futbal. Treba si uvedomiť, že hokej je veľmi náročný šport, kde môžu prísť aj zranenia. Ale nemôžete myslieť na zranenia a riziká, lebo nikdy nič nedokážete. Musíte si veriť a dôverovať.

Športové úspechy sú ako som už vyššie spomenul štyri medaily z MS, hlavne zlato z Prahy, olympijské striebro, majster ČSSR, vo Fínsku druhý, Jihlava a veľa zážitkov a kamarátov. Možno, mal som túžbu odohrať aj stretnutia v NHL, ale napriek ponukám a zmluve som neemigroval. Rodina a dobro mojej rodiny mi boli prednejšie, ako možná sláva a zárobok v NHL.

Môžem dnes povedať skromne, pokorne aj neskromne, že som pyšný na to, čo sa mi podarilo v hokeji dokázať. Potom som ešte štrnásť rokov pracoval v prezidentskej kancelárii (za prezidenta Šustera i Gašparoviča) a tiež vo VV SZLH. Ale človek musí mať pod-

poru tých najbližších. Ďakujem mojej manželke Evke, ktorá bola bývalá reprezentantka vo volejbale, čiže vedela, čo športovec potrebuje, mojim dobrým rodičom, bratovi a dnes aj mojim synom.

6. Okrem hokeja bola vždy pre Vás rodina na prvom mieste. Vieme, že ste stále vedľa seba spolu tri generácie Rusnákovcov.

Otec nebol nejaký veľký športovec, ale tým, že vyrastal na Orave, kde sa človek musel predierať a byť tvrďas a tak, niečo som po ňom podedil, hlavne korene. Najprv ma vytrstrel, ale to bolo pre moje dobro. Musel som ešte viac drieť, aby som mu dokázal, že to myslím vážne a vďaka tomu, som dosiahol nejaký ten úspech. Nikdy sa nevzdať a nenechať sa odraďovať. Samozrejme moja milovaná maminka ma celý život podporovala. Som rád, že ešte obaja žijú a chodia stále aj do Tajova. Ako sa oni starali o mňa, keď som bol malý, tak teraz sa o nich staráme mi s bratom.

V roku 1985 som mal 25 rokov, keď sme dosiahli zlato v Prahe, bolo to 3. mája a potom o mesiac na Deň detí som dostal druhé zlato - manželku Evku, keď som sa ženil.

Potom vo Fínsku moji malí synovia začali sa vonku korčuľovať, totižto na každom mieste tam bol zamrznutý ľad. Videli tú atmosféru, tak sa dali na hokej a my sme ich rodičia samozrejme, podporovali. Pre nich to bolo asi veľmi ťažké, lebo každý ich posudzoval podľa ich otca. Bola to pre nich veľká nevhoda.

Áno, sme v rodine ešte stále traja Dáriusovia, čomu som veľmi rád.

7. V hokeji i v živote nie sú len výhry a radosť. Aj vy ste mali v kariére vážne zranenia. Ako sa staviate k problémom a čo vám pomáhalo a stále aj pomáha?

Pri tých zraneniach mi hlavne pomáhali ľudia okolo mňa. Spomeniem napr. trénera Waltera, ktorý mi v živote veľmi pomohol, najmä s tým okom, lebo doktori mi nechceli povoliť hrať hokej, že nemusí to oko vydržať, že budem slepý. Chodil so mnou po všetkých doktoroch v Česko-Slovensku, až nakoniec mi dali možnosť hrať na reverz. To bol rok 1982. Tie zranenia... Keď človek mal aj tú vieru, že si verí a že ten hokej to nebola

moja práca, to bola moja láska, moje hobby, v podstate moje všetko, môj život... Vtedy sa dajú prekonať aj ťažké chvíle. Čo neurobí človek pre lásku. Vytrpí, vydrží, pomôže. A to platí aj v rodine. Ale vravím, musí mať človek okolo seba veľa kvalitných ľudí, ktorí mu pomôžu nielen lekársky, ale aj psychicky a to je veľmi dôležité. Mať dôveru!

8. Na odlahčenie. Viem, že rád nakupujete a varíte. Čo je Vašou špecialitou?

Tých špecialít je viac, ale pokojne by o mojej fazulovej polievke s hrubými rezancami mohol hovoriť aj pán farár Jožko, ktorý ku mne rád chodí na túto špecialitu, ale i na mnohé iné maškrty. Samozrejme človek aj rád opeká a griluje, lebo v tejto krásnej prírode Kremnických vrchov sa to priam žiada. Je tu nádherne! K tomu všetkému na dobrú náladu a otuženie vzťahov je dobrý aj pohárik dobrego vína. Rád varím, ale hlavne okolo mäsa.

9. Videli sme vás v Televízii LUX na charitatívnom turnaji kňazov v Detve. Aké to bolo?

No musím povedať, že som bol veľmi prekvapený, že som neveril, že aj kňazi môžu takýto turnaj usporiadať a na akej úrovni to bolo. Ozaj to bolo špičkové a tu človek zistí, že kňazi, ktorí hrali, koľko majú svojich vlastných povinností a starostí, ale potom vezmite si koľko fanúšikov prišlo ich povzbudiť. Bolo to v Detve a boli tu veľké skupiny ľudí z východného Slovenska, z Oravy, od Levíc, zo Zvolena a okolia. Veď len na Slovan bolo viac fanúšikov v Detve. A nesmierne som si vážil to, že som mohol byť na tomto charitatívnom turnaji, že som ho mohol spolu s biskupmi otvoriť. Našiel som tu veľa vynikajúcich ľudí, ale dokonca aj jedno talentované dievča, reholnú sestru, ktorá bola na mnohých MS zien a dokonca aj na olympiáde vo Vancouveri, kde som bol aj ja ako hosť. Tak sme trochu aj pospomínali. Tiež mladá rozhodkyňa, ktorá pískala kňazom, bola rozhodkyňou aj na OH v Soči. Bol by som rád, keby tento turnaj pokračoval, veď sa tu stretlo veľa ľudí, vyzbierali sa pekné peniaze pre Domov sociálnych služieb v Detve. Akú mali kňazi radosť i zapálenie pre hru a nakoniec spontánna radosť obdarovanej pani riaditeľky i detí, ktorým výťažok išiel. Želám čo najviac ročníkov!

Čas večný pohyb je..., hovorí básnik. Vy ste, znie to neuveriteľne, čerstvý šesťdesiatnik. V decembri 2019 ste si pripomenuli okrúhle jubileum. K nemu vám chceme dodatočne zablahoželať a zaželať ešte veľa zdravia a entuziazmu do rodinného života a samozrejme aj pri pomoci slovenskému hokeju.

za rozhovor ďakujú Anita Murgašová a Jozef Petrík

Generál M. R. Štefánik v Tajove

Pokračovanie zo strany č. 1

Tajovskí rodáci – Jozef Murgaš a Jozef Gregor-Tajovský, boli osobnými priateľmi s Milanom Rastislavom Štefánikom. Stáli pri zrode prvej Česko-Slovenskej republiky. Prvý v USA a druhý v Rusku. Všetci traja stáli pri zrode česko-slovenských légii počas 1. svetovej vojny.

Na pamiatku týchto skutočností a osobností obec Tajov reflektovala (na podnet tajomníčky Miestneho odboru Matice slovenskej v Banskej Bystrici – Mgr. Anity Murgašovej a podpredsedníčky Spoločnosti Milana Rastislava Štefánika a členky Výboru Matice slovenskej – Mgr. Márii Gallovej (inak Slovenky roka 2020) na jednu sadenicu zo sto ruží, aby bola nainštalovaná v Parku Jozefa Murgaša v Tajove a aby navždy pripomínala slávne udalosti a slávne osobnosti slovenského národa.

Položme si otázku: kto je vzorom pre nás Slovákov? Keď vyslovíme mená ako Milan Rastislav Štefánik, Bernolák, či Štúr, naši mladí ľudia vedia o kom hovoríme. Nie je to tak však u každého významného Slováka. Kto vie, čo je toho príčinou? Ja mám pocit, že si nevieme vážiť osobnosti, ktoré sme tu počas našej histórie mali, a tak sa nevieme ani dostatočne poučiť z minulosti. Neplatí: Historia magistra vitae est – história je matkou múdrosti.

Pripusťme, že o Milanovi Rastislavovi Štefánikovi ešte ako-tak vedia, čím bol, čím je pre Slovákov významný, keď sa stal v minulom roku najväčším Slovákom. Ale vieme, aká bola spojitosť Milana Rastislava Štefánika s Jozefom Gregorom-Tajovským a aká s Jozefom Murgašom? Kolkí vedia čím sa stal

známy Slovak Jozef Murgaš? Čo spájalo tieto tri osobnosti? Štefánika, Murgaša a Tajovského?

Myslím si, že mnohí vzdelaní ľudia, by boli schopní na to odpovedať, avšak naše deti by o ňom vedeli veľmi málo. V škole sa toho veľa neučí o osobnosti, ktorú niektorí zahraniční vedci označovali za svetového génia. Na Murgaša. Určite však poznajú celé životopisy známych raperov, hercov, či hudobných skupín. Spoločnosť a médiá nepodporujú hodnoty, ale len matériu a imidž. To je veľmi málo pre dobrý rozvoj civilizácie.

Podobne hodnotil túto dobu aj Jozef Vranka, ktorý sa dôkladne venoval životu tohto slovenského veľikána: *“V súčasnosti je to opäť zložitá. K utajovanej ideológii sa u mnohých „vyvolených“ pričlenil aj nezaujem o národné dejiny a nedostatok finančných prostriedkov na vydanie kníh či iných umeleckých diel, ktoré pripomínajú národnú hrdosť Slovákov. Dost často je v popredí ich zhadzovanie a vytváranie dojmu o ich nepotrebnosti a nemodernosti. Toto zoskupenie neuznáva hodnoty, ktoré vytvorili veľké osobnosti nášho národa.“*

A prečo by mal byť podľa mňa najviac oceňovaný? Nie kvôli technickému, či umeleckému talentu. Kvôli jeho charakteru. On žil pre pozdvihnutie jednoduchého Slováka celým svojím srdcom. Pre toto mal problémy už ako kňaz u niektorých biskupov na našom území, kde sa vtedy presadzovala len maďarčina. A keď aj bol vyštvaný do Pensylvánie, tam znovu slúžil vysťahovaným americkým Slovákom a vytvoril obdivuhodnú slovenskú farnosť, kde našli mnohí jednoduchí Slováci svoje miesto a zmysel života. On nebol len kňazom na kazateľnici, ale aj muž bez strachu z ťažkej práce pri stavbách škôl, kostola a budov pre farnosť.

Mal tiež veľké zásluhy pri budovaní štátu Čechov a Slovákov. Pomohol zorganizovať obrovskú finančnú zbierku v celých USA pre chudobných Slovákov doma.

Nechcem byť však neobjektívna. Sú miesta aj u nás a ľudia, kde si ho ctia. Aj my jeho rodáci! Sme hrdí, že stál pri zrode jedného z najvýznamnejších dokumentov, ktoré prispeli ku vzniku Česko-Slovenska spolu s Milanom Rastislavom Štefánikom aj na základe Clevelandskej dohody, ktorú zosnovali, bola prijatá na konferencii v Clevelande 22. – 23. októbra 1915. Žiadali v nej vytvorenie spoločného štátu Čechov a Slovákov s federatívnym usporiadaním, v ktorom bude mať Slovensko úplnú národnú autonómiu s vlastným snemom, s vlastnou štátnou správou, s úplnou kultúrnou slobodou a s plným právom používať slovenský jazyk. 31. mája 1918 nahradila Clevelandskú dohodu Pittsburská dohoda.

Vedia naši mladí – žiaci, študenti, ale aj tri-

dsiatnici, čo spájalo Milana Rastislava Štefánika a Jozefa Gregora-Tajovského? Nieкто by povedal: hádam česko-slovenské légie? Nie, oni sa poznali už oveľa skôr. V mladosti, v Prahe počas štúdií, v Spolku Detvan a cez časopis Hlas. Preto sa volali aj hlasistami. Obdivovali profesora T. G. Masaryka.

Rozanalizujme ich priateľstvo. Jozef Gregor-Tajovský po päťročnom účinkovaní ako učiteľ cez prázdniny 1898 v Martine sa rozhodol odísť do Prahy na Obchodnú akadémiu. Prvýkrát sa stretol so Štefánikom 15. októbra 1898, keď prišiel Tajovský na valné zhromaždenie Detvana. Na zhromaždení práve hodnotili jeho členovia 10 rokov činnosti spolku. Za ostatných 10 rokov sa stal Detvan zásluhou Kukučina literárnym spolkom, kde sa čítali a prednášali práce zábavno-poučné i beletristické, kde vydávali almanachy a zaoberali sa aktuálnymi otázkami spoločnosti. Štefánik sa realizoval recitáciami hlavne štúrovských básnikov. Mal rád poéziu Janka Kráľa a Jána Bottu. Tajovského práce zo Slovenska už členovia poznali. Z týchto príkladov vyplýva, že Štefánik nebol iba prírodovedcom, astronómom, ale aj poetický založenou dušou. A navyše aj filozofom. Počas vojnových rokov sa Tajovský a Štefánik stretli opäť. V Rusku. Zakladali česko-slovenské légie. Medzi odvážnych slovenských národovcov, ktorí organizovali légie v Rusku na rôznych vyšších, ale aj radových pozíciách, patrili: Milan Rastislav Štefánik, Jozef Gregor Tajovský, Vladimír Daxner, Janko Jesenský a mnohí ďalší. Aj keď najpočetnejšie zahraničné česko-slovenské vojsko pôsobilo v Rusku, Slováci boli zapojení do zahraničného odboja aj v ďalších krajinách.

Musíme oceniť všetkých slovenských dobrovoľníkov, ktorí riskovali svoje životy na európskom i sibírskom bojisku a výrazne sa zaslúžili o záchranu slovenského národa pred úplnou asimiláciou naozaj v hodine dvanásťtej. Nech ruža Generál M. R. Štefánik im rozkvitá v tajovskom Parku Jozefa Murgaša!

Staršie ako SND v Bratislave

Slovenskí divadelníci – amatérski aj profesionálni - rok 2020 nazvali Rokom divadla. Na jar tohto roku sme si pripomínali **100 výročie** založenia prvej profesionálnej scény na Slovensku – Slovenského národného divadla (SND) a **190 rokov** od premiéry prvej pôvodnej slovenskej drámy - komédie od Jána Chalupku Kocúrkovo, alebo Len aby sme v hanbe nezostali. V roku 1830 bola realizovaná v Liptovskom sv. Mikuláši vďaka mecenášovi a národovcovi Gašparovi Fejerpatakymu – Belopotockému. Tento počín spred 190-tých rokov sa pokladá za nástup pôvodného slovenského divadelníctva.

24. – 26. septembra 2020 sa oneskorene, (vždy sa konali v marci daného roku) pre pandémiu, konali v Stredoslovenskom osvetovom stredisku (SOS) **Tajovského divadelné hry**. Na spoločnú prehliadku neprofesionálnych divadiel sa spojili tri osvetové strediská stredného Slovenska – **Stredoslovenské osvetové stredisko** v Banskej Bystrici, **Podpolianske osvetové stredisko** vo Zvolene a **Pohronské osvetové stredisko** v Žiari nad Hronom. Diváci tak mali možnosť porovnávať prácu ochotníckych divadiel z viacerých okresov stredného Slovenska.

Otvorením tohtoročnej súťažnej prehliadky amatérskych ochotníckych divadiel bola vernisáž výstavy v priestoroch divadla V podkroví SOS z histórie divadelníctva v stredoslovenskom regióne a na Slovensku pod názvom *Za oponou ochotníckeho divadla*.

Vedúci sekcie divadla v SOS Mgr. Art. Maroš Krajčovič v úvodnej reči nezabudol pripomenúť, že v rámci výročia divadelníctva na Slovensku a v regióne už na konci 19. storočia existovalo v tomto priestore, od roku 1895, **funkčné divadlo – v Tajove. Ešte pred vznikom SND!** Na to nesmieme zabúdať! Žiaľ, po viac ako sto rokoch tajovské divadelníctvo už patrí medzi neaktívne súbory (výstava totižto rozdelila súčasné amatérske divadlá na aktívne súbory a neaktívne). Na prvom mieste medzi režisérmi sa spomína pán učiteľ Jozef Šebo a krátko jeho pokračovateľka Iveta Sitková. Vtedy človeku, našincovi, príde neskutočne ľúto, že je to už iba minulosť! Mieša sa vo vás hrdosť so smútkom!

Autorky výstavy: Lucia Panáčková, Mária Lasková, Zlatica Troligová (pracovníčky z LHM) výstavu komponovali podľa divadelných funkcií: dramatici, herci, režiséri, scénografi. Sú tam osobnosti, ktoré prerástli chotáre tohto regiónu. Dostali sa na filmové plátna alebo na profesionálne scény. Hodno je vidieť túto výstavu!

Súťažnú prehliadku otvorilo **Potulné divadlo J+T** (nie je to tlačová chyba – základom slova je sloveso diviť sa a nie dívať sa!) z Medzibrodu a ich *Táračky*. Komédia s pesničkami

pre dvoch hercov (Tomáš Pohorelec a Juraj Haviar) je netradičným pohľadom na históriu Slovákov a Slovenska od Samovej ríše po revolučné roky 1848/49. Herecký výkon oboch protagonistov bol úžasný. Je škoda, že sa tohto roku neudeľovala Cena Jozefa Šeba za najlepší herecký výkon, lebo jeden z týchto dvoch protagonistov by ju určite vyhral!

Nostalgicky si zaspomínala aj dcéra pána učiteľa Šeba, Betka Kulavjaková: *Tajovského divadelné dni sú už tri desaťročia sviatkom ochotníckeho divadla, v našom regióne už majú svoju tradíciu. SOS v Banskej Bystrici pravidelne na jar organizovalo okresné súťažné prehliadky ochotníckych súborov. Každý rok sa ich zúčastňovali aj ochotníci z Tajova, ktorých viedol zaniatený divadelník, náš tatík, Jozef Šebo. Ten stál pri zrode Tajovského divadelných dní. Po jeho smrti v roku 2016 začalo divadlo v Tajove postupne stagnovať a dnes sa už v Tajove ochotnícke divadlo nehrá. Škoda!*

Anita Murgašová

Alžbeta Kulavjaková-Šebová

J. G. Tajovský – čo o ňom možno neviete

Spisovateľ a dramatik Jozef Gregor, známy ako Tajovský. Veľa o ňom vieme, veľa nám je známe, veď hanbou by bolo, keby nie. Ale sú veci, ktoré možno ani nevieme a práve v období jeho výročia – narodil sa 18. októbra 1874 – je zaujímavé sa niečo nové dozvedieť.

Tajovský richtár, Alojz Gregor, uprostred dediny postavil dom. Veď patrilo sa richtárovi. A v tomto dome, narodil sa chlapec, ktorého Jozefom nazvali. Bol prvorođený. Keď mu drevenú kolísku spravili, netušili, že sa v nej odkolíše ešte ďalších deväť detí. V tomto dome vznikol krásny vzťah medzi Jozefom a jeho starým otcom, ktorý na celý život ovplyvnil tvorbu budúceho prozaika, známeho snáď na celom svete.

Jožka si pamätajú aj v Lopeji. V roku 1894 tu krátko pôsobil ako učiteľ. Preložili ho sem z Hornej Lehoty za trest, lebo učil deti v slovenskom duchu a navyše zasadil pamätné lipy na hrob otca a syna Chalupkovcov, čo pre nadriadené uhorské úrady bol jasný dôkaz o jeho „nevlasteneckej pedagogickej činnosti“. Keď učil Jožko v Podlaviciach pri Banskej Bystrici (1897), dostal sa do rozporu so školskou vrchnosťou. Učil totiž slovenské deti po slovensky. V roku 1898 bola skúška žiakov z vedomostí. Rodičov prišla plná škola. Dekan vtedy nariadil: „Kezdjūk hittannal!“ (Začnime náboženstvom!). Učiteľ Gregor zastal pred lavicami a každý čakal maďarskú modlitbu. Nikto si nevedel predstaviť, čo sa odohráva v Jožkovej učiteľskej duši, keď so slzami vočiach do strašného ticha vyslovil: „Modlime sa!“ a deti sa pomodlili po slovensky. Sám o tom povedal: „Vedel som, že si tým

spečatujem budúcnosť, ale vedel som aj to, že načo by bolo všetko snaženie, všetka národná práca, keby sa slovenské dieťa nemohlo ani modliť po slovensky.“ Učiteľ Jožka samozrejme vyhodil.

A čo mal Jožko najradšej? Sám o sebe vtipne napísal v roku 1931 do Slovenského literárneho almanachu, keď spolu so svojou ženou, spisovateľkou Hanou Gregorovou, žil už vyše 10 rokov v Bratislave. „Najradšej na svete mám tajovské klobásky, pohár bratislavského vína s detvianskou pesničkou, keď ju spieva dobrý kamarát, alebo ľudí sládk z cigánskych husiel. Rád som videl dievčatá a ony mňa, preto som si najkrajšiu vzal. Mám dcéru skoro na vydaj, vilu a záduch, ale keď vypijem liter vína, rád by som videl vrstovníka, ktorý by ma v odzemku prevýšil!“

No povedzte, nebol ten „naš“ Jožko chlap na pravom mieste. A nena darmo sme a budeme na neho my, Tajovčania, hrdí.

Mariana Dučová

Prvé sväté prijímanie

Tento rok naši tretiaci chodili na krížik na čelo aj počas prázdnin. Pre zrušenie svätých omší v prvej vlne korona vírusu sa presunul aj termín slávnosti prvého svätého prijímania v našej farnosti. Som veľmi rád, že na druhý pokus sa nám to spoločnými silami podarilo v nedeľu 13. septembra 2020.

Až 22 detí prijalo do svojich detských srdiec Ježiša ukrytého v chlebe. Predtým v sobotu boli na svätej spovedi deti a ich príbuzní. Určite ste si všimli naozaj veľký počet detí na našu farnosť. Budem rád, keď rodičia, kresťania a starí rodičia budú deťom dávať aj naďalej náboženskú výchovu. Nech v tom pokračujú aj po prijímaní!

Len tri deti neboli z našej farnosti. Z Tajova boli tieto deti: Nela Bartíková, Jakub Biely, Hana Gregorová, Laura Hroncová, Matej Hronec, Matúš Chovančák, Michaela Kánová a Lukáš Turák.

Deťom želim, aby na tento veľký deň nikdy nezabudli. Nech ich Božia Kristova Láska posilňuje a ochraňuje!

JP

Sedembolestná Panna Mária – patrónka Slovenska

Úcta Bolestnej Matky Ježiša Krista sa opiera o Simeonovo proroctvo v Lukášovom evanjeliu a vyvinula sa v stredoveku. Od 13. storočia ju šířila rehoľa servítov čiže Služobníkov Panny Márie. Koncom stredoveku vznikol známy hymnus Stála Matka bolestivá, ktorý spracovali viacerí básnici a hudobníci. Roku 1727 pápež Benedikt XIII. schválil úctu Sedembolestnej Panny Márie a ustanovil jej sviatok. Roku 1814 pápež

Pius VII. na znak vďačnosti za šťastlivý návrat z Napoleonovho zajatia zvýšil liturgický stupeň sviatku a jeho slávenie rozšíril na celú Cirkev.

Na Slovensku mala úcta Sedembolestnej Panny Márie dávnu tradíciu. Jej počiatky siahajú až do polovice 16. storočia. Stredobodom tejto úcty sa stal šaštínsky chrám P. Márie, ktorý bol vybudovaný v druhej tretine 18. storočia. Jeho predchodcom bol starší votívny kostolík (votívny – venovaný ako prostriedok vďaky, vďačnosti, najmä náboženského rázu). Roku 1924 prevzali šaštínsky chrám spolu s príslušným kostolom saleziánski rehoľníci a urobili z neho významné pútnické miesto. Šaštínska bazilika Sedembolestnej sa stala národnou svätyňou.

V apríli 1927 na žiadosť slovenských biskupov Posvätná kongregácia obradov v Ríme dokumentom *Celebre apud Slovacam gentem* odobrala úctu Sedembolestnej Panny Márie na Slovensku a dovolila pripájať k loretánskym litániám osobitnú invokáciu s modlitbou z omše sviatku Sedembolestnej.

Úcta Sedembolestnej Panny Márie je živá aj medzi Slovákami v zahraničí. Slovenské strediská (napríklad Slovenský ústav svätých. Cyrila a Metoda v Ríme) a kostoly majú na význačných miestach obraz alebo sochu Sedembolestnej. V USA jej slovenskí františkáni zasvätili kláštor a pútnické miesto vo Valparaise, Ind., kým v Kanade ju uctievať slovenskí jezuiti ako patrónku svojho hlavného strediska v Cambridgi, Ont. Slováci žijúci v zahraničí sa postarali aj o pekný mozaikový obraz patrónky Slovenska v nádvorí nazaretskej baziliky Zvestovania Panny Márie. Obraz vyhotovil Dr. Jozef Cincík a posvätil ho 25. marca 1977 najdôstojnejší biskup Andrej Grutka zo Spojených štátov amerických. Slovenský národ si osobitným spôsobom uctieva trpiacu Matku Pána Ježiša preto, lebo sám zakúšil vo svojich dejinách veľa utrpenia. Vyjadruje to i v omšovej prefácii (čítaná alebo spievaná úvodná modlitba pred pozdvíhovaním) sviatku Sedembolestnej, kde o bolestnej Matke hovorí: *Veď ona vždy preukazovala nášmu ľudu útechu v utrpeniach a pomoc v nebezpečenstvách. Ani teraz neprestáva orodovať za nás a s materinskou láskou sa stará o bratov a sestry svojho Syna. Preto ju oslavujeme ako patrónku nášho národa a uctieva ju ako našu nebeskú Matku. Pod jej ochranou kráčame do nebeskej vlasti, v ktorej si ju už (svätý Otec) oslávil pri svojom Synovi Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.*

Podľa Rajmunda Ondruša S.J. *Blízki Bohu i ľuďom*

spracovala AM

Naši jubilanti

JÚL

Rak Jaroslav
Mišutková Janka
Janičková Eva
Dóša Elemír
Dóšová Darina, Mgr.
Slávik Adrián, Ing.
Kán František
Fatrič Matej

AUGUST

Szondiová Oľga
Grosshappel Marian
Hrča Ladislav
Sedileková Lýdia
Valter Mário

SEPTEMBER

Keusch Jozef
Poljačiková Mária
Veselovská Renáta
Surovčík Ladislav
Štefák Miroslav
Štefančíková Andrea, Mgr.
Šatník Andrej
Vysoká Zuzana
Bartíková Nela

Naším jubilantom želáme všetko k šťastnému životu – zdravie, lásku, Božiu pomoc a veľa životných úspechov.

Uzavreli manželstvo

Dominika Šajgalová a Tomáš Vajda,
15. 8. 2020

Janka Hyhlíková a MUDr. Ján Novotný,
22. 8. 2020

Barbora Slobodníková a Dávid Tóth,
21. 8. 2020

Novomanželom gratulujeme!

Na spoločnej ceste životom nech Vás spája láska, porozumenie a vzájomná dôvera.

Vítame medzi nami...

Urbana Bošelu, ktorý sa narodil 24. 7. 2020 rodičom Ľubošovi Bošeloovi a Patrícii Sujovej,

Jakuba Gnota, ktorý sa narodil 19. 8. 2020 rodičom Danielovi a Bc. Kataríne Gnotovým

Obe detičky srdečne vítame medzi nami a želáme im, aby rástli v zdraví, v spokojnom a láskyplnom kruhu svojich najbližších.

Rozlúčili sme sa...

s pani Máriou Krecsniarovou, ktorá zomrela 7. 9. 2020. Uchovajme si spomienky na ňu v srdci. Nech odpočíva v pokoji!

Ing. Martina Mišurová

Receptár

Cesto lenivých žien

500 g polohrubej múky, 250 g práškového cukru, 1 prášok do pečiva, 2 celé vajcia, 2 dl mlieka, 2 dl oleja. Všetko zmiešame a vylejeme na plech.

Posypeme tvarohom, vanilkovým cukrom, môže sa dať akékoľvek ovocie (čerstvé podľa ročného obdobia alebo zavárané) a posypeme posekanými orechmi (podobne ako kysnuté cesto).

To je dôvod, prečo sa koláč volá cesto lenivých žien. Za málo roboty, veľa dobroty!

Dobrá chuť želá AM

V Tajove vstal futbal z popola

Na domácom i na súperových ihriskách sme rozpútali skutočný gólostroj. V desiatich zápasoch sme strelili 52 gólov, čo je viac ako päť gólov na zápas, k čomu najviac dopomohol náš hráč Filip Samson, ktorý suverénne vedie rebríček s 24 gólmi a je najlepším strelcom súťaže.

Bilancia 6 víťazstiev, 1 prehra, 3-krát nerozhodný výsledok nás radia na štvrté miesto v tabuľke za Ľubietovú, Šalkovú a Čierny Balog. Sme jediným mužstvom, ktoré neprehralo ani jeden zápas na ihrisku, no napriek tomu nám bol kontumovaný domáci zápas s Ľubietovou, ktorý sme vyhrali 2:0.

TJ Slovan Tajov sa odvolal voči rozhodnutiu ŠTK zo dňa 28.08.2020 o kontumovaní zápasu. Komisia sa odvolávala na to, že na zápas nastúpil hráč, ktorý pred tým nebol uvedený v zápise o stretnutí. My sme presvedčení, že sme zápis vypísali správne, nevieme prečo zlyhalo uloženie v systéme.

Hneď po zistení tejto chyby sme požiadali rozhodcu o nápravu, čo podľa neho mu systém nedovolil, a preto neopravil zostavu podľa skutočnosti. Keďže si myslíme, že klub by nemal byť trestaný za vzniknuté okolnosti, podali sme odvolanie na odvolaciu komisiu. Správime všetko preto, aby sa táto situácia vyriešila v náš prospech. Veríme, že aj naďalej budeme v zápasoch víťaziť a strieľať čo najviac gólov.

V lete pri vylosovaní súťaží OBFZ sa prihlásilo do súťaže II.A triedy jedenásť mužstiev a do súťaže II.B triedy len štyri mužstvá. Po dohode klubov sa tieto súťaže spojili a vznikla jedna druhá trieda. K banskobystrickým klubom pribudli Partizán Dolná Lehota, Slovan Michalová, Slovan Pohronská Polhora a Tatran Čierny Balog B.

Odohraté kolá:

1. kolo 02.08.2020 16:30	TJ Slovan Tajov	2 : 2	TJ Slovan Malachov
2. kolo 09.08.2020 16:30	TJ Slovan Tajov	0 : 3	FK - Baník Ľubietová
3. kolo 16.08.2020 16:00	TJ Partizán Dolná Lehota	4 : 4	TJ Slovan Tajov
4. kolo 22.08.2020 15:00	TJ Slovan Tajov	6 : 3	FK Šalková B
5. kolo 30.08.2020 16:00	TJ Družstevník Dúbravica	3 : 8	TJ Slovan Tajov
14. kolo 25.09.2020 16:00	TJ Slovan Tajov	5 : 4	ŠK Sokol FO Staré Hory
6. kolo 06.09.2020 15:30:00	TJ Slovan Tajov	7 : 6	TJ Tatran Harmanec
7. kolo 13.09.2020 15:30:00	TJ Slovan Michalová	1 : 1	TJ Slovan Tajov
15. kolo 15.09.2020 15:30:00	TJ Slovan Pohronská Polhora	3 : 5	TJ Slovan Tajov
8. kolo 20.09.2020 15:00:00	TJ Slovan Tajov	14 : 2	TJ Iskra Horné Pršany

	Klub	Z	V	R	P	Skóre	B	K	+/-	FP
1	FK - Baník Ľubietová	11	10	1	0	41:15	31	15	13	14.8
2	FK Šalková B	10	7	1	2	54:24	22	14	7	0
3	TJ Tatran Čierny Balog B	9	7	0	2	38:14	21	13	12	8
4	TJ Slovan Tajov	10	6	3	1	52:31	21	12	3	8.2
5	TJ Slovan Malachov	10	6	2	2	32:20	20	11	8	0
6	ŠK Zornička Riečka	9	6	1	2	38:28	19	10	7	0
7	TJ Partizán Dolná Lehota	11	6	1	4	31:35	19	9	1	19.6
8	TJ Slovan Michalová	10	3	1	6	17:18	10	8	-8	9.8
9	FK Selce B	10	3	1	6	27:47	10	7	-5	19.8
10	TJ Tatran Harmanec	10	2	3	5	27:27	9	6	-6	7.8
11	TJ Iskra Horné Pršany	10	3	0	7	37:55	9	5	-6	10
12	TJ Družstevník Mičiná	10	3	0	7	16:36	9	4	-3	24.2
13	ŠK Sokol FO Staré Hory	10	2	1	7	27:37	7	3	-8	9.6
14	TJ Slovan Pohronská Polhora	10	2	0	8	21:47	6	2	-9	7.8
15	TJ Družstevník Dúbravica	10	1	1	8	12:36	4	1	-14	0